

קונטרס

פורים שמח

יגלה את מעלת הזוכה להיות שמח וטוב לב בחג הפורים, ועל-ידי תקף השמחה יזכה למחות את זכר עמלק, שהוא פלל הספקות והקשיות העולים על לב האדם בכל פעם. ועצות נוראות ונפלאות והנהגות ישרות לדעת מה לעשות בחג הפורים.

בנוי ומיסד על-פי דברי

רבינו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבינו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו

הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אגיס ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, פתובים ומאמרי

חכמינו הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובב"א

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי
שְׂמַחַת פּוּרִים יְכוּלִים לְפַעַל כְּמוֹ
שְׂפוּעָלִים בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים בְּעֵת
הַתְּפִלוֹת, כִּי מוּבָא (תְּקוּנַיִי-זֶהָר נז:), אֲשֶׁר
נִקְרָא יוֹם כַּפּוּרִים, הֵינּוּ שְׂפוּרִים יוֹתֵר
גְּבוּהַ מִמֶּנּוּ.

(אמרי-מוהרא"ש, חלק ב', סימן תתכה)

קונטרס

פּוּרִים שְׂמֵחַ

א.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי פּוּרִים הוּא חֵג נִפְלָא לְעַם יִשְׂרָאֵל, שְׁבוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָשָׂה נִסִּים וּנְגִלִים לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְנִתְּלָה הַמֶּן-עֲמֶלֶק וְכָל בְּנָיו, וְנִתְּהַפֵּף מִהֶפֶף אֶל הֶהָפֵף, כִּי הֵם רָצוּ לְהַשְׁמִיד, לְהַרְגַּ וּלְאַבֵּד אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל מִנְּעַר וְעַד זָקֵן, טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד, וְנִתְּהַפֵּף הַכֹּל עַל רֹאשָׁם. וְעַל-כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מְדַרְשׁ שׁוּחַר טוֹב, מִשְׁלֵי ט'): כָּל הַמוֹעֲדִים יִהְיוּ בְּטָלִים, וַיְמִי הַפּוּרִים לֹא יִהְיוּ נִבְטָלִין לְעוֹלָם, שְׁנֵאמַר (אֶסְתֵּר ט'): "וַיְמִי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה לֹא יַעֲבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְהוּדִים"; כִּי בְּכָל דּוֹר וָדוֹר עוֹשֶׂה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִסִּי נִסִּים עִם עַם יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּכָל דּוֹר וָדוֹר קָמִים עֲלֵינוּ אֲמוֹת הָעוֹלָם, שֶׁהֵם כָּלֵל הַרְשָׁעִים וְהַרוֹצְחִים הָאֲרוּרִים, הַעֲמֶלְקִים שֶׁל כָּל דּוֹר וָדוֹר, וְרוֹצִים לְכַלּוֹת וּלְהַשְׁמִיד אֶת כָּל הַיְהוּדִים מִנְּעַר וְעַד זָקֵן, אֲנָשִׁים, נָשִׁים וְטַף בְּיוֹם אֶחָד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִפְּר תָּמִיד אֶת מַחְשַׁבְתָּם

הַרְעָה, וּמֵהִפּוֹךְ מֵהֵפֶךְ אֶל הַהֵפֶךְ עֲלֵיהֶם, וְעַם יִשְׂרָאֵל נִצּוּלִים. וְאַף שֶׁכָּבַר עֲבָרְנוּ הַרְיָגוֹת וּרְצִיחוֹת מְכַלְל אַמּוֹת הָעוֹלָם כָּל שָׁנוֹת גְּלוּתֵינוּ, אָבָל תָּמִיד רָאִינוּ נְסִים וּנְפִלְאוֹת, אֵיךְ לְבִסּוֹף נִתְהַפֵּךְ הַכֹּל עַל הַרְשָׁעִים הָאָרוּרִים וְהַעֲמֻלָּקִים הָאֲכֹזְרִים, וְעַם יִשְׂרָאֵל יֵצֵא מִצְפָּרְנֵיהֶם הַטְּמְאוֹת, וְחֹזֵר וּבָנָה וְשָׁקַם אֶת הַהִרְסוֹת, כִּי "נִצַּח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקַר" (שְׁמוּאֵל-א' טו, כט), וְעַם יִשְׂרָאֵל חַי; וְעַל-כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּעֲנִית כט.): 'כְּשֵׁם שְׁמִשְׁנֹכְנָס אָב מְמַעֲטִין בְּשִׁמְחָה, כִּף מִשְׁנֹכְנָס אָדָר מְרַבֵּין בְּשִׁמְחָה'; הֵינּוּ חֲדָשׁ אָב הוּא חֲדָשׁ הַמְּסַמֵּל אֶת חֲרַבֵּן-בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ וְצָרוֹת וְגָלוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁעוֹבֵר עַל עַם יִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵי גְלוּתֵנוּ, וְאָז הוּא זְמַן שֶׁל אַבְלוֹת, שְׁאָנוּ מִתְאַבְּלִים עַל חֲרַבֵּן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ וְעַל צָרוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַל הַגָּלוֹת הָאֲרָכָה בָּהֶן אָנוּ שְׂרוּיִים מִזֶּה אֶל־פִּיִּם שָׁנָה. וְכִשְׁאָדָם מִתְאַבֵּל עַל חֲרַבֵּן יְרוּשָׁלַיִם וְהַמִּקְדָּשׁ, וְעַל גְּלוֹת עַם יִשְׂרָאֵל וְהַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה, אָזִי כְּשֵׁם שְׁמִשְׁנֹכְנָס אָב — מְמַעֲטִין בְּשִׁמְחָה, כִּף מִשְׁנֹכְנָס אָדָר — מְרַבֵּין בְּשִׁמְחָה, כִּי 'כָּל הַמְּתַאבֵּל עַל יְרוּשָׁלַיִם זוֹכֵה וְרוֹאֶה בְּשִׁמְחָתָה' (תַּעֲנִית ל:), עַל-יְדֵי שְׁאָדָם מְזַכִּיר לְעַצְמוֹ תָּמִיד אֶת גְּלוֹת יִשְׂרָאֵל וְחֲרַבֵּן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וְכוֹאֵב לוֹ עַל צָרוֹת יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵי-זֶה כְּשֶׁבֵּא חֲדָשׁ הַשְׁמִיחָה, שֶׁהוּא חֲדָשׁ אָדָר, הוּא שְׂמִחַ מְאֹד מְאֹד, כִּי כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נְסִים וּנְפִלְאוֹת בְּיַמֵּי

מְרַדְּכֵי וְאַסְתֵּר, שִׁתְּלוּ אֶת הַמֶּן וּבְנֵיו עַל הָעֵץ, כְּמוֹ-כֵן נִתְּלִים כָּל שׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל מִדּוֹר לְדוֹר. כַּאֲשֶׁר רָאוּ בְּחוֹשׁ, עַל אֶף שֶׁהַצּוֹרְרִים הָאֲרוּרִים הִרְגוּ וְחָנְקוּ וְשָׂרְפוּ בְּלִי חֲמֵלָה אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, לְבִסּוֹף נִתְּהַפְּכָה כּוֹס הַתְּרַעְלָה עֲלֵיהֶם, וְהֵם נִמְחָקוּ מִן הָעוֹלָם, וְעַם יִשְׂרָאֵל חֵי וְקַיִם לְעַד; וְעַל-כֵּן, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי מִשְׁנַכְנֵס אֲדָר מֵרַבִּין בְּשִׂמְחָה, וְצָרִיכִים לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, כִּי הַחֲדָשׁ הַזֶּה הוּא חֲדָשׁ שֶׁמְסַגֵּל מְאֹד לְכָל מִינֵי יְשׁוּעוֹת, וְעַל-כֵּן רָאוּ לְשִׂמְחָה בּוֹ מְאֹד מְאֹד, וּלְהַמְשִׁיךְ אֶת הַשִּׂמְחָה לְכָל הַשָּׁנָה, וּבְזֶה שִׂמְחִים בְּחֻדְרֵי אֲדָר, וּבִפְרָט בְּיַמֵּי הַפּוּרִים הַקְּדוּשִׁים, עַל-יְדֵי-זֶה מִמְּשִׁיכִים עַל עַצְמָם שִׂמְחָה וְחֻדְוָה לְכָל הַשָּׁנָה כְּלָה. אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּנְצֵל אֶת יְמֵי הַפּוּרִים, וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַמְצֻוֹת הַנוֹהֲגוֹת בְּפּוּרִים, וְשִׂמְחָה מְאֹד, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְמַחֲוֹת אֶת זְכוּרוֹ שֶׁל הַמֶּן-עֲמֶלֶק, שֶׁהוּא כָּלֵל הַסְּפָקוֹת וְהַקְּשִׁוֹת וְהַעֲקֻמוּמִיּוֹת שֶׁנִּכְנָסוּ בְּלֵב הָאָדָם מֵרַב הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו כָּל הַשָּׁנָה; כִּי כָּל מִי שֶׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם מִשֶּׁן הַשָּׁנָה, זֶה מְכַנֵּס בּוֹ עֲקֻמוּמִיּוֹת וְקְשִׁוֹת וְסְפָקוֹת, אֲשֶׁר כָּל זֶה בָּא מֵעֲמֶלֶק, וְעַל-כֵּן אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְגִלָּה ל:): בְּפּוּרִים קוֹרְאִים "וַיָּבֹא עֲמֶלֶק", כִּי זֶה עֵקֶר שִׂמְחַת פּוּרִים, לֵידַע שֶׁעֲמֶלֶק שֶׁהוּא גִימְטְרִיָּה 'סְפָק', בָּא אֶל כָּל אָדָם, לְהַכְנִיס בּוֹ סְפָקוֹת (שְׁמוֹת יז): "הִישׁ הוֹי" הַבְּקָרְבָנוּ אִם אֵין", כִּי "מִלְחָמָה לָהּ בְּעֲמֶלֶק"

מִדֹּד דִּדְרָא" (שְׁמוֹת יז, טז); וְזֶה אֲשֶׁר מְעַקֵּם אֶת לִבְבֵי בְרֵי
 יִשְׂרָאֵל; כִּי הַמַּאֲמִין הָאֱמֵתִי, שְׂיֻדְעַ וְעַד, אֲשֶׁר אֵין
 בְּלִעְדָּיו יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, אִף
 פְּעַם לֹא יִקְשֶׁה שׁוּם קִשְׁיוֹת עַל הַבּוֹרָא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ,
 אֲלֹא יֵדַע, שְׂ"צִדִּיק הַיּוֹי"ה בְּכֹל דְּרָכָיו וְחֲסִיד בְּכֹל
 מְעֻשָׂיו" (תְּהִלִּים קמ"ה), "הַצּוֹר תְּמִים פְּעֻלוֹ, כִּי כָּל דְּרָכָיו
 מִשְׁפָּט, אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עוֹל, צִדִּיק וְיֵשֶׁר הוּא" (דְּבָרִים
 לב); אִף מִחֲמַת שְׂאִין הָאָדָם יוֹדַע יְדִיעוֹת אֱלוֹ, עַל-כֵּן
 מִתְגַּבֵּר עָלָיו הַמֶּן-עֲמָלֵק, שֶׁהוּא כָּלֵל הַסְּפִקוֹת וְהַקְּשִׁיּוֹת
 לְהַרְהֵר אַחֲרָיו יִתְבַּרֵךְ, וְזֶה מֵה שֶׁהוֹרֵס אוֹתוֹ לְגַמְרִי,
 וְעַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לְאֲמוֹת הָעוֹלָם שְׁלִיטָה עַל עַם יִשְׂרָאֵל.
 עַל-כֵּן בָּבוֹא חֹדֶשׁ אָדָר, הוּא חֹדֶשׁ הַשְּׂמֻחָה, אִם אִז
 שְׂמֻחִים וְעַלִּיזִים בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִים לְהַכְנִיעַ
 אֶת הַמֶּן-עֲמָלֵק, שֶׁהוּא כָּלֵל הַסְּטָרָא אַחֲרָא, הַסְּפִקוֹת
 וְהַקְּשִׁיּוֹת, וְזוֹכִים לְהַגְאֵל גְּאֻלַּת עוֹלָם. וְעַל-כֵּן רָאוּ, בְּנֵי
 וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים! לְשִׂמְחָה מְאֹד בְּכֹל חֹדֶשׁ אָדָר, וּבַפֶּרֶט
 בְּיוֹם הַפּוּרִים הַקָּדוֹשׁ, שְׂעַל-יְדֵי-זֶה יֵאִיר עֲלֵיכֶם אוֹר
 נִפְלָא מְאֹד, כַּמוּבָא בְּכַתְּבֵי הָאֲרִיז"ל, שְׂבַפּוּרִים נִתְגַּלָּה
 'אוֹר אַבָּא', כִּי אִז נִתְגַּלָּה אוֹר הַחֲסֵד, אוֹר הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא בְּשִׂלְמוֹת, בְּלֵי שׁוּם לְבוּשִׁים, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂשִׂמְחָה
 עֲצָמוּ בְּיַמֵּי הַפּוּרִים הַקָּדוֹשִׁים!

ב.

צָרִיף שְׁתַּדְּעוּ, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים! אֲשֶׁר בִּימֵי מְרַדְּכֵי וְאַסְתֵּר נִקְהָלוּ הַיְּהוּדִים בְּשִׁלְשָׁה-עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אָדָר, לַעֲמֹד עַל נַפְשָׁם וּלְהִנָּקֵם מֵאוֹיְבֵיהֶם, וְהָיוּ צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מֵאֵת הַגּוֹי"ה יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ שְׂיַעֲזָרֵם. וּמְצִינּוּ, שְׂכֻשְׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל בַּמְּלַחְמָה, הִתְעַנּוּ שְׂיַעֲזָרֵם הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, וְגַם מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, עָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם, בְּיוֹם שְׁנִלְחַם עִם עַמְלֵק — הִתְעַנָּה. וְלָכֵן גַּם בִּימֵי מְרַדְּכֵי וְאַסְתֵּר הִתְעַנּוּ בְּיוֹם שְׁלֹשָׁה-עָשָׂר בְּאָדָר, וְלָכֵן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם כָּל יִשְׂרָאֵל יוֹם זֶה לְתַעֲנִית צָבוּר, וְנִקְרָא "תַּעֲנִית אֶסְתֵּר", כְּדֵי לְזַכֵּר, שֶׁהַבוֹרָא יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ רוֹאֶה וְשׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל אִישׁ בְּעֵת צָרָתוֹ, כַּאֲשֶׁר יִתְעַנָּה וְיֵשׁוּב אֶל הַגּוֹי"ה בְּכָל לְבָבוֹ, כְּמוֹ שְׂעֻשָׁה לְאַבוֹתֵינוּ בְּיָמֵים הָהֵם. וּמְכַל מְקוֹם אֵין תַּעֲנִית זוֹ חוֹבָה כָּל-כָּף, כְּמוֹ אֲרַבַּע הַתַּעֲנִיּוֹת הַכְּתוּבוֹת בַּמִּקְרָא. וְלָכֵן יֵשׁ לְהַקְלֵ בְּזֶה בְּעֵת הַצַּרָּה, כְּגוֹן: מְעַבְרוֹת וּמִינִיקוֹת לֹא יִתְעַנּוּ, וְאֶפְלוּ חוֹלָה קִצָּת בְּכֹאֵב עֵינַיִם, שֶׁהוּא מְצֻטָּעַר הַרְבֵּה — לֹא יִתְעַנָּה, וְכֵן יוֹלְדוֹת כָּל שְׁלֹשִׁים יוֹם, וְכֵן חֲתָן בְּתוּף שְׂבֻעַת יָמֵי הַמְּשֻׁתָּה שְׁלוֹ אֵינוּ צָרִיף לְהִתְעַנּוֹת, וְיִפְרָע אֶת הַתַּעֲנִית אַחֲר־כֵּף, אֲבָל שְׂאֵר הַבְּרִיאִים לֹא יִפְרָשׁוּ עֲצָמָם מִהַצָּבוּר, וְאֶפְלוּ מִי שֶׁהוֹלֵךְ בַּדֶּרֶךְ וְקָשָׁה עָלָיו הַתַּעֲנִית, מְכַל מְקוֹם צָרִיף לְהִתְעַנּוֹת. וְעַקֵּר הַתַּעֲנִית הוּא לְפִשְׁפִּשׁ בְּמַעֲשָׂיו הַרְעִים

שְׁעֵשָׂה כָּל הַשָּׁנָה, אֲשֶׁר בְּשָׂבִיל זֶה גָּרַם מָה שְׁגָרַם,
 שְׂיִכְנָסוּ בוֹ סִפְקוֹת וְקִשְׁיוֹת וְעִקְמוּמִיּוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ,
 וּבְעִבּוּר זֶה עוֹבֵר עָלָיו מָה שְׁעוֹבֵר. וְלָכֵן יוֹם לִפְנֵי פּוּרִים
 תִּקְנֶנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים לְהִתְעַנּוֹת לְמַעַן חַזְרָה בְּתִשׁוּבָה,
 כִּי בָּזָה שְׂמַתְעַנִּין, מִמְּשִׁיכִים עַל עַצְמָם בּוֹשָׂה גְדוּלָה,
 וּמִתְבִּישִׁים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה עָקַר הַתִּשׁוּבָה.
 וְלָכֵן מִי שְׂיָכוֹל לְהִתְעַנּוֹת יוֹם קֹדֶם פּוּרִים — אֵין
 לְמַעַלָּה מִזֶּה, וַיִּבְקֶשׂ רַחֲמִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂיַחֲוֶס וַיִּרְחַם
 עָלָיו וְעַל כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְהוֹצִיאָם מִהַגְלוֹת, וְאִם
 יִקְדִּים יוֹם לִפְנֵי חַג הַפּוּרִים בְּתַעֲנִית וּבְתַפְלָה וּבְבִקְשָׁה,
 אֲזִ יִזְכֶּה לְ"פּוּרִים שְׂמִח" ; וְעַל-כֵּן, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים!
 אִם אַתֶּם יְכוֹלִים לְהִתְעַנּוֹת — רְאוּ לְהִתְעַנּוֹת יוֹם לִפְנֵי
 פּוּרִים, שְׂנַקְרָא "תַּעֲנִית אֶסְתֵּר", וּמִי שְׂאִינוּ יְכוֹל
 לְהִתְעַנּוֹת, שְׂיִפְדֶּה אֶת הַתַּעֲנִית בְּצַדִּיקָה, וַיִּרְבֶּה אֲז
 בְּעֵשֶׂית צְדָקָה עִם עֲנִיִּים וְאֶבְיוֹנִים, וַיִּפְדֶּה אֶת הַסְּעִדוֹת
 שְׂאוֹכֵל, וַיִּתֵּן אֶת סְכוּם הַמָּמוֹן לְעֲנִיִּים, וַיִּרְבֶּה בְּתַפְלָה
 וּבִבְקִשָׁה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֲזִ יִזְכֶּה לְ"פּוּרִים שְׂמִח", וְעַל-
 יְדֵי-זֶה יִמְחַל לוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל מָה שְׁעֵשָׂה.
 כִּי בְּפּוּרִים נִתְגַּלָּה אִוֵּר נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, שְׂמֵאִיר אִוֵּר
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּגִלּוּי רַב, בְּלִי שׁוּם לְבוֹשִׁים כָּלֵל,
 עַד שְׂזוֹכִים לְרֵאוֹת אֶת אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּגִלּוּי
 כְּזֶה, שְׂכַבֵּר אֵין הֶפְרֵשׁ בֵּין אָרוּר הָמָן לְבְרוּךְ מְרַדְּכִי,
 הֵינוּ שְׂזוֹכִים בִּימֵי הַפּוּרִים לְהַגִּיעַ אֶל בְּטוּל כְּזֶה אֶל

הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַד שֶׁכָּבַר אֵין מְרַגְּשִׁים שׁוּם הַפְּרֵשׁ, כִּי נִתְגַּלָּה אֶז 'אוֹר אֲבָא', וְזֶה מַה שֶּׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מגלה ז): חָיַב אֵינִישׁ לְבִסּוּמֵי בְּפוּרְיָא עַד דְּלֹא יָדַע בֵּין אָרוּר הָמֵן לְבְרוּךְ מְרַדְּכֵי"; כִּי בְיוֹם הַפּוּרִים צְרִיכִים לְשִׁמּוּחַ כָּל-כָּף, עַד שֶׁמִּתְקַף הַשְּׂמִימָה יִתְגַּלָּה עָלָיו אוֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, שֶׁכָּבַר לֹא יֵרָאֶה שׁוּם טְמֵאָה וְשׁוּם סְפִקוֹת וְשׁוּם חֲשָׁךְ כָּלֵל, אֲלֵא יִזְכֶּה לְהִרְגִישׁ אֶת אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַכְלִית הַהִתְגַּלּוּת. וְאֵל כָּל זֶה זוֹכִים דִּיקָא אִם מִקְדִּימִים יוֹם לְפָנֵי פּוּרִים בְּתַעֲנִית וּבְתַפְלָה, שְׁאֵז כָּפֵי שְׂמֵכְנִיסִים אֶת עֲצָמָם בְּתַעֲנִית וּבְתַפְלָה וּבִבְקֻשָּׁה, בְּתַחֲנוּת, בְּדוּוּיִים וּבְפִיוּסִים אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, וּמְרַבִּים בְּצַדֻקָה, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִים לְ"פּוּרִים שִׁמּוּחַ".

ג.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל תּוֹרָה הוּא, לְתַן קַדָּם פּוּרִים "מִחֲצִית-הַשָּׁקֶל", וְהוּא מִחֲצִית מִן הַמִּטְבֵּעַ הַקְּבוּעָה בְּאוֹתוֹ מְקוּם וּבְאוֹתוֹ זְמַן, זִכָּר לְמִחֲצִית-הַשָּׁקֶל שֶׁהָיוּ נוֹתְנִים בְּאֶדְרָ לְצַרְךָ קְרִבְנוֹת הַצְּבוּר, וּמְנַהֵג לְתַן שְׁלֹשׁ מִחֲצִיּוֹת, מִשׁוּם שֶׁבְּפִרְשֵׁת כִּי תִשָּׂא כְּתוּב שְׁלֹשׁ פְּעָמִים 'תְּרוּמָה', וְנוֹתְנִים בְּעָרֵב לְפָנֵי קְרִיאַת הַמְּגִלָּה, וּמְחַלְקִים אוֹתָן לְעַנְיִים; וְלָכֵן רְאוּ, בְּנֵי

וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד בְּמִצּוֹת מַחְצִית-
 הַשֶּׁקֶל, כִּי מִלְבָּד שֶׁהוּא מְנַהֵג דְּבָרֵי סוּפְרִים, הוּא גַם
 מְרַמֵּז עַל סוּדוֹת נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְאֹד, וּבִכְפָּרֵט עַל
 אֶהְבָּה וְאַחֲדוּת יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּזֶה שְׁנוֹתָנִים מַחְצִית הַשֶּׁקֶל
 מְגִלִּים שְׁאַנְחָנוּ רַק חֲצִי, וְאַנְחָנוּ מִכְרָחִים לְעוֹד בַּר
 יִשְׂרָאֵל, הֵינּוּ כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד צָרִיךְ לְדַמּוֹת עֲצֻמוֹ
 שֶׁהוּא רַק חֲצִי יְהוּדִי, וּכְדִי שִׁיְהִיָּה יְהוּדִי שְׁלֵם, עָלָיו
 לְהִתְחַבֵּר וּלְהִתְאַחַד עִם יְהוּדֵי אַחֵר, שֶׁעַל זֶה מְרַמְזוֹת
 מַחְצִית-הַשֶּׁקֶל, עַל אֶהְבַּת יִשְׂרָאֵל, שֶׁצָּרִיכִים לְהִתְאַחַד
 עִם נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל קְלַפַּת הַמֶּן-עֲמֹלֵק הִיְתָה (אֲסֵתֵר
 ג, ח): "יִשְׁנֹו עִם אֶחָד מִפְּזָר וּמִפְּרָד", וְהִתְקוּן הָיָה
 עַל-יַדֵּי אֲסֵתֵר, שְׁאַמְרָה (שָׁם ד, טז): "לֵךְ כְּנֵס אֶת כָּל
 הַיְהוּדִים", כִּי בְּזֶה תְּלוּיָהּ כָּל שְׂמֵחַת הַפּוּרִים, וּבְזֶה תְּלוּיָהּ
 כָּל עֵקֶר הַגְּאֻלָּה — שֶׁתְּהִיָּה אֶהְבַּת יִשְׂרָאֵל, וְשִׁיתְּאַחֲדוֹ
 עִם יִשְׂרָאֵל יַחַד, וּבְעֵבֹר זֶה נוֹתְנִים מַחְצִית-הַשֶּׁקֶל
 דִּיקָא, לְהוֹרוֹת שֶׁכָּל בַּר יִשְׂרָאֵל הוּא רַק חֲצִי יְהוּדִי,
 וּמִכְרָח לְהִתְחַבֵּר וּלְהִתְאַחַד עִם עוֹד יְהוּדִים, וּבְזֶה נִשְׁלֵם
 הַיְחוּד וְהַחֲבוּר. וּכְמוֹ-כֵן הוּא בְּעֲצֻמוֹ, שֶׁאָדָם צָרִיךְ
 לְהִיּוֹת שְׁלֵם עִם עֲצֻמוֹ, וְאִי אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לָזֶה, כִּי אִם
 עַל-יַדֵּי שְׁמֹדֵבֵק אֶת עֲצֻמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֶפְלוֹ שֶׁנִּפְּל
 לְמָקוֹם שֶׁנִּפְּל, וְנִכְשַׁל בְּמָה שֶׁנִּכְשַׁל, שָׂאז הוּא נִפְרָד
 מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ; כִּי בְּאַמַּת נִשְׁמַת יִשְׂרָאֵל הִיא חֵלֶק אֱלוֹהַּ
 מִמַּעַל מִמָּשׁ, וְעֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת הִיא, שֶׁנִּשְׁמָה תִּחְזֹר וּתִדְבֵּק

אֶת עֲצֻמָּה בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְזוֹ נִקְרָאת שְׁלֵמוֹת,
 לֹא-כֵן אִם הָאָדָם חָטָא, חַס וְשָׁלוֹם, וְנִפְל לְמָקוֹם שְׁנִפְל,
 וְנִכְשַׁל בְּמָה שְׁנִכְשַׁל וְכוּ', עַל-יְדֵי-זֶה נִפְרְדָּה נִשְׁמָתוֹ
 מִמְּקוֹמָהּ, וְיִרְדָּה לְמָקוֹם שְׁיִרְדָּה, וְאִז הוּא רַק חֲצִי.
 וְעַל-כֵּן בְּזֶה שְׁנוֹתַן מַחְצִית-הַשָּׁקָל, עָלְיוֹ לְהִתְעוֹרֵר אִז
 וְלִדְעַת, שְׁבִנְתִּינַת מַחְצִית-הַשָּׁקָל, הוּא כּוֹלֵל אֶת עֲצֻמוֹ
 לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּמַחְזִיר אֶת נִשְׁמָתוֹ בְּחִזְרָה
 אֶל שְׁרָשָׁה, שְׁזֶה עֵקֶר סוּד הַתְּשׁוּבָה — לְהַחְזִיר אֶת
 הַנִּשְׁמָה לְהַמָּקוֹם שְׁנִלְקַחָה מִמֶּנּוּ; וְעַל-כֵּן רָאוּ לְהִזְהֵר
 מְאֹד מְאֹד בְּמִצְוֹת מַחְצִית-הַשָּׁקָל, וּבְזֶה תִּמְשִׁיכוּ אֶהְבָּה,
 אַחֲוָה וְרַעוּת עַל כָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְתִתְאַחְדּוּ יַחַד עִם
 כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכֵן תִּהְיֶה לְכֶם שְׁלֵמוֹת לְדַבֵּק אֶת
 עֲצֻמְכֶם בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ, שְׂאֵין
 בְּלִעְדֵּי יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה — שֶׁם
 אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאֵפְלוֹ מִי שֶׁכָּבַר נִפְל לְמָקוֹם שְׁנִפְל,
 עֲדִין יְכוֹל לְחַזֵּר בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְכֵן יִשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה
 שְׁלוֹם בְּבֵיתוֹ, אֲשֶׁר זֶה עֵקֶר הַשְׁלֵמוֹת; אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמֻקְיִים
 אֶת דְּבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים בְּשְׁלֵמוֹת!

ד.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי חַיֵּב כָּל אָדָם
 בֵּין אִישׁ בֵּין אִשָּׁה לְשִׁמֵּעַ 'קְרִיאַת-הַמְּגִלָּה' בְּלִילָהּ

וביום, ולכן גם הפנות יש להן חיוב ללכת לבית-
 הפנסת, ואם אינן הולכות, צריכים לקרות לפנייהם
 בבית, וגם את הקטנים חייבים לחנוך, שישמעו קריאת-
 המגלה, כי קריאת-מגלה היא מצות עשה מדברי
 סופרים, שמגלה לעם ישראל את תקוף הנסים שעשה
 הקדוש-ברוך-הוא עמנו בימי מרדכי ואסתר, ואף שהיו
 נסים נגלים, שדוד הטבע, אבל באמת היו מלבשים
 בדרך הטבע, שזה כל ספור מגלת אסתר, שמגלה את
 ההסתרה שבתוף ההסתרה, ובא להורות לעם ישראל
 בכל דור ודור, שידעו — שאפלו שיגיע זמן שיהיה
 הסתר פנים, ולא יראו ולא ישמעו ולא יבינו שום דבר,
 עד שיחשבו פאלו עזב אלקים את הארץ, חס ושלום,
 גם שם יתחזקו ויבקשו, עד שימצאו את הקדוש-ברוך-
 הוא; כי באמת אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל,
 והוא יתברך מחיה ומנהיה ומקים את כל הבריאה כלה,
 ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמות חיות
 אלקותו יתברך, ועל זה מרמזת מגלת-אסתר — לגלות
 את ההסתרה שבתוף ההסתרה, ואפלו שיגיע זמן,
 שהקדוש-ברוך-הוא יסתיר את עצמו, כפיכול, מאתנו,
 יקב עוונותינו המרבים, עם כל זאת צריכים לדעת, כי
 רחמיו יתברך הם עד אין סוף, וגם בהסתרה שבתוף
 ההסתרה, גם שם יכולים למצא ולגלות את אמתת
 מציאותו יתברך. ועל-כן זוהי מצוה גדולה מאד לשמע

קריאת-המגלה בפורים, ולהטות היטב אָזְנוֹ וּלְבָבוֹ לְשִׁמְעַ וּלְהִבִּין היטב אֶת הַסְּפוּר, וַיְהִי אֲצִלוֹ חֲדָשׁ לְגַמְרִי, וּבִשְׁעָה שְׁשׁוּמַע אֶת הַמְּגִלָּה, יִצְיֵר לְעֲצֹמוֹ כְּאִלוֹ עֲכָשׁוֹ קָרָה עִמּוֹ הַנֵּס הַזֶּה. וּבְאַמַּת בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, בְּכָל פַּעַם בְּפַעַם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה אֶתְנוּ נְסִים נִגְלִים, הַמְּלַבְּשִׁים בְּדֶרֶךְ הַטָּבַע, שְׁכָל זֶה סוּד קְרִיאַת הַמְּגִלָּה, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְלַכֵּת לְשִׁמְעַ קְרִיאַת-הַמְּגִלָּה, וּמִצְוָה מִן הַמְּבַחֵר לְשִׁמְעָה בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, בְּמָקוֹם שֵׁישׁ הַרְבֵּה אֲנָשִׁים, מִשּׁוּם דִּ"בְּרַב עִם הַדְּרַת מֶלֶךְ", וּלְכָל הַפְּחוֹת יִשְׁתַּדֵּל לְשִׁמְעַ אוֹתָהּ בְּמַנִּין עֲשָׂרָה, וְאִם אֵי אֶפְשָׁר לְקְרוֹתָהּ בְּמַנִּין, יִקְרָאָהּ כָּל יַחִיד מִתּוֹךְ מְגִלָּה כְּשָׂרָה עִם הַבְּרָכוֹת שְׁלִפְנֵיהָ, וְאִם אֶחָד יוֹדֵעַ לְקְרוֹתָהּ וְהִשָּׂאָר אֵינָם יוֹדְעִים — יִקְרָא זֶה שְׂיֹדֵעַ, וְהֵם יִשְׁמְעוּ וַיּוֹצְאִים, אַף-עַל-פִּי שְׂאִינָם עֲשָׂרָה; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁהוֹלֵךְ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְשִׁמְעַ קְרִיאַת-מְגִלָּה, וְאִם הוּא אָנוּס וְאֵינוֹ יָכוֹל, שְׂיִקְרָא בְּעֲצֹמוֹ אֶת הַמְּגִלָּה, וַיְכַוֵּן הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב אֶל כָּל הַסְּפוּר, וַיֵּדַע שְׂאוֹתוֹ הַסְּפוּר קוֹרָה גַּם עֲכָשׁוֹ עִמּוֹ; אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַכְנִים אֶת עֲצֹמוֹ אֶל תּוֹךְ סְפוּר הַנֵּס שֶׁל מְרַדְּכִי וְאַסְתֵּר, שֶׁהִמְשִׁיכוֹ אֶז הָאֶרֶת אֶלְקוֹת בְּהַתְּגַלוֹת כְּזוֹ, עַד שֶׁתָּלוּ אֶת הַמֶּן וְכָל בְּנָיו, וַיְכַמוּ שְׁעָשָׂה אֶז הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נְסִים וְנִפְלְאוֹת, כֵּן יַעֲשֶׂה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶתְנוּ גַּם עֲכָשׁוֹ נְסִים וְנִפְלְאוֹת.

ה.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי בַּפּוּרִים
 נִתְגַּלָּה אֹר נוֹרָא וְנִפְלְא מְאֹד, אֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 בְּעֶצְמוֹ, וְעַל-כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ירושלמי מגלה,
 פָּרָק א', הַלְכָה ד'): 'כָּל מִי שֶׁהוּא פּוֹשֵׁט אֶת יָדוֹ לְטַל —
 נוֹתֵנִין לוֹ'; וְזֶה מְרַמֵּז עַל גְּדֹל כַּח הַתְּפִלָּה, שְׁמִי שְׂזוּכָה
 לְבוֹא אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּיוֹם הַפּוּרִים הַקְּדוּשׁ וְהַנוֹרָא,
 וּמִבְקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי 'כָּל הַפּוֹשֵׁט יָדוֹ לְטַל
 — נוֹתֵנִים לוֹ', וְאִין מְדַקְדְּקִים עִמּוֹ. וּמוּבָא בְּתַקּוּנֵי זֶהר
 (נו:): פּוּרִים אֲתַקְרִית עַל שֵׁם יוֹם הַכּפּוּרִים, כִּי פּוּרִים
 הוּא כְּיוֹם הַכּפּוּרִים, הֵינּוּ אוֹתָהּ הָאָרֶז שְׁמֵאִירָה בְּעוֹלָם
 בְּיוֹם אֶחָד בַּשָּׁנָה, שֶׁהוּא הַיּוֹם הַקְּדוּשׁ וְהַנוֹרָא — יוֹם
 הַכּפּוּרִים, שְׂאֵז מְכַפְּרִים לְאָדָם עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, כְּמוֹ-כֵן
 הוּא יוֹם הַפּוּרִים, שְׂאֵז נִתְגַּלָּה אֹר נוֹרָא וְנִפְלְא מְאֹד
 מְאֹד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אָפְלוּ מִי שֶׁנִּפְּל בְּתַכְלִית
 הַזֶּהמָה וְהִירִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת, וְנִכְשֵׁל בַּמָּה שְׂנִכְשֵׁל, בְּכָל
 מִינֵי עֲבֵרוֹת וְחַטָּאִים, וּמִנַּח בְּמָקוֹם שְׂמַנַּח, בְּכָל מִינֵי
 זָבָל וְלִכְלוּף, אִם רַק יָשׁוּב אֶז בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו
 יִתְבָּרֵךְ, וְיָבוֹא וְיִתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׂיַחַס וִירַחֵם עָלָיו,
 אֶז 'כָּל הַפּוֹשֵׁט יָדוֹ לְטַל — נוֹתֵנִים לוֹ', וַיִּקְבֵּל כָּל מַה
 שְׂיִרְצֶה; וְעַל-כֵּן רָאוּ, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים! לְנַצֵּל אֶת
 הַיּוֹם הַקְּדוּשׁ וְהַנוֹרָא הַזֶּה — יוֹם הַפּוּרִים, וְרָאוּ לְקַיֵּם

בו את המצוות אשר שיכוח ליום הזה. ועליכם לדעת, כי ביום הפורים חייב כל אדם לשלח לכל הפחות לאדם אחד שתי מנות, דכתיב (אסתר ט, יט): "ומשלוח מנות איש לרעהו", משמע שתי מנות לאיש אחד, וכל המרבה לשלח מנות לרעים — הרי זה משבח, ומכל מקום מוטב להרבות במתנות לאביונים מלהרבות בסעדתו ומלשלח מנות לרעהו, כי אין שמחה גדולה ומפארת לפני הקדוש-ברוך-הוא כמי שזוכה לשמח לב עניים ויתומים ואלמנות, והמשמח לב אמללים דומה לשכינה, שנאמר בזה (ישעיה נז, טו): "להחיות רוח שפלים, להחיות לב נדכאים"; ועל-כן ראו, בני ובנות היקרים! לשלח משלוח מנות לעניים ואביונים, ליתומים ואלמנות, וראו להחיות את עם ישראל, כי זה עקר המצוה ביום הפורים הקדוש והנורא — לשלח מנות איש לרעהו, ולחזקו ולאמצו ולעוררו ולעודדו, וביותר זה סובב על עניים ואמללים, שאין להם מה לאכל, כי לא נקרא מנות אלא דבר שראוי לאכילה מיד כמות שהוא בלא תקון, כגון: בשר ודגים מבשלים ולא חיים, ומיני מתיקה, או פרות, או פוס יין ומי דבש וכיוצא בהם; ועל-כן ראו, בני ובנות היקרים! להרבות בצדקה ביום הפורים לעניים ואביונים, ותשלחו מעדנים ומאכלים ליתומים ויתומות ואלמנות, ותחיו ותחזקו את נשמות ישראל, כי זה עקר מצות יום

הפּוּרִים — לְשִׂמְחָה אֶת לֵב הַנְּשֻׁבְרִים, וּבְאִיתְעָרוּתָא דְלִתְתָּא אֲתַעֵר מְלַעֲיָלָא, וְעַל-יְדֵי-זֶה שְׂאַתֶּם תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְשִׁלּוּחַ מְנוּת אִישׁ לְרַעְהוּ, לְהַחֲיוֹת לֵב נִדְכָּאִים, עַל-יְדֵי-זֶה כְּשִׂאַתֶּם תָּבוֹאוּ וּתְבַקְּשׁוּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שְׂאַתֶּם צְרִיכִים, אֲזַי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם; כִּי זֶה תְלוּי בְּזָה, כְּפִי שְׂאָדָם מִתְחַבֵּר עִם נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעוֹזֵר לָהֶן, כְּמוֹ-כֵן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁפֵּיעַ עָלָיו שְׂפַע. וְעַל-כֵּן אֶפְלוּ עָנִי בְּיִשְׂרָאֵל, הַמְּקַבֵּל צְדָקָה, חָיֵב לִתֵּן לְכָל הַפְּחוֹת שְׂתִי מִתְנוּת לְשָׁנֵי עָנִיִּים, דְּהֵינּוּ שְׂתִי מִתְנוּת לְכָל אֶחָד, כְּדַכְתִּיב (אָסְתֵּר ט, כב): "וּמִתְנוּת לְאֲבִיוֹנִים", וּבְזֶה שְׂאָדָם שֶׁהוּא עָנִי נוֹתֵן לְעָנִי אַחֵר, בְּזֶה יִזְכֶּה שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִּיעַ עָלָיו גַּם-כֵּן שְׂפַע, וְלֹא יִצְטָרֵךְ אַחֵר-כֶּף לְבַקֵּשׁ מִזִּילְתּוֹ; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּנְצֵל אֶת הַיּוֹם הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה — יוֹם הַפּוּרִים, וּמְבַקֵּשׁ וּמִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שֶׁהוּא צְרִיךְ, וְכֵן נוֹתֵן מִתְנוּת לְאֲבִיוֹנִים וּמְשִׁלוּחַ מְנוּת אִישׁ לְרַעְהוּ, שְׂעַל-יְדֵי-זֶה יִפְתַּח לוֹ צְנוּר, וְיִשְׁפַּע עָלָיו שְׂפַע דְקַדְשָׁה מְלֻמְעָלָה.

ו.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי עַקֵּר מְצוּת פּוּרִים הִיא לְשִׂמְחָה מְאֹד, וְכִיּוֹן שְׂכָל הַנֶּס הָיָה עַל-יְדֵי הַיֵּין, לְכֵן חִיבּוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים לְהַשְׁתַּכַּר בַּיֵּין, וְאָמְרוּ

פּוּרִים שְׂמֵחַ

ערה

(מגלה ז:): 'חֵיב אִינִישׁ לְבִסוּמֵי בְּפוּרֵי אֶד דְּלֹא יָדַע בֵּין אַרוּר הָמֵן לְבְרוּךְ מְרַדְּכִי, וּלְפָחוֹת יִשְׁתָּה יוֹתֵר מִהַרְגָּלוֹ, כְּדֵי לְזַכֵּר אֶת הַגֵּס הַגָּדוֹל שֶׁעָשָׂה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם עַם יִשְׂרָאֵל. וְעַל-כֵּן זוֹהֵי מְצוּהַ רַבָּה לְשִׂתוֹת בְּיַמֵּי הַפּוּרִים, כְּדֵי לְשִׂמַּח אֶת עַצְמוֹ, וְכָל הַשּׂוֹתָה יוֹתֵר — הַרִי זֶה מְשַׁבַּח, כִּי הָעֶקֶר שֶׁהָאָדָם יִגִּיעַ לְבִטּוּל כְּזֶה אֵל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, עַד שֶׁלֹּא יָדַע בֵּין אַרוּר הָמֵן לְבֵין בְּרוּךְ מְרַדְּכִי. וְכָל זֶה זוֹכִים עַל-יְדֵי תַקְוָה הַשְׂמֵחָה, כִּי בְּזֶה שְׂאָדָם שְׂמֵחַ בְּפוּרִים, הוּא מִמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ הָאֲרָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד מְאֻרוֹת עֲלִיוֹנִים, אֻרוֹת צַחְצַחוֹת, וְאִז אֶפְלוּ מִי שֶׁחֲטָא וּפָגַם וְנִכְשָׁל בְּמָה שֶׁנִּכְשָׁל, עַל-יְדֵי-זֶה יִתְכַפֵּר לוֹ, כַּמּוּבָא בְּתַקוּנֵי זֵהר, אֲשֶׁר פּוּרִים הוּא כְּיוֹם כְּפוּרִים, וּכְמוֹ שֶׁבְּיוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפְּרִים לְכָל אָדָם עַל עֲוֹנוֹתָיו, כְּמוֹ-כֵן בְּיַמֵּי הַפּוּרִים הַקְּדוֹשִׁים, עַל-יְדֵי קִיּוּם הַמְּצוּוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁל קְרִיאַת-הַמְּגִלָּה, לְגִלוֹת אֶת הַהִסְתָּרָה שֶׁבְּתוֹךְ הַהִסְתָּרָה, וְעַל-יְדֵי מְצוֹת צְדָקָה וּמִתְנּוֹת לְאֲבִיוֹנִים וּמְשֻׁלּוֹחַ מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ, עַל-יְדֵי-זֶה מְשִׁיכִים עַל עַצְמָם אֹר נוֹרָא וְנִפְלְאָ מְאֹד, עַד שֶׁנִּתְבַּטַּל לְגַמְרֵי אֵל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּכְבָר אֵינּוּ רוֹאֶה שׁוֹם דְּבָר רַק אֶת אֲמִתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁזֶה נִקְרָא: "עַד דְּלֹא יָדַע בֵּין אַרוּר הָמֵן לְבְרוּךְ מְרַדְּכִי"; כִּי בְּאֲמַת אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִתְּיָה וּמִהֵיָה וּמִקִּיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, אִף

מַחֲמַת הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיוֹן הָעֲלִים וְהַסְּתִיר עֲצָמוּ כְּבִיכּוּל,
 בְּתוֹךְ זֶה הָעוֹלָם, וְזֶה הַהֶפְרָשׁ בֵּין מְרַדְּכֵי לְהֶמֶן, מְרַדְּכֵי
 הוּא אֹר הַקְּדוּשָׁה, "מֶר דְּרוּר" (שְׁמוֹת ל, כג), וְהֶמֶן הוּא
 מְקוֹר הַטְּמָאָה, כָּלֵל הַסְּפִקוֹת וְהַקְּשִׁיּוֹת וְהַעֲקָמוּמִיּוֹת
 שֵׁשׁ בָּלְבוּ שֶׁל אָדָם עָלָיו יִתְבַּרֵךְ, שָׂזָה נַעֲשֶׂה מְטַבֵּעַ
 הָעוֹלָם, כִּי עַל כָּל אָדָם וְאָדָם עוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם מֵה
 שְׁעוֹבֵר — יְרִידוֹת וְנִפְיִלוֹת, וְנִכְשָׁל בְּמָה שְׁנִכְשָׁל, וְנוֹפֵל
 לְמָקוֹם שְׁנוּפֵל, וְנִשְׁפָּר כְּמוֹ שְׁנִשְׁפָּר, וְעוֹבְרִים עָלָיו צְרוּת
 וְיִסּוּרִים וּמְכַאוּבִים רַבִּים מְאֹד, שָׂזָה כָּלֵל כָּל הַצְּרוּת שֶׁל
 הַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה, וּמְרַדְּכֵי הוּא גְלוּי אֱלֻקוֹת, לְגִלוֹת אֶת
 אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ שְׁמַאִיר לְכָל הָעוֹלָם, וְעַל-כֵּן
 בְּפוּרִים, אִז צְרִיכִים לְהִגִּיעַ אֶל מַעֲמַד וּמַצֵּב כְּזֶה, שֶׁלֹּא
 יִהְיֶה הֶפְרָשׁ אֶצְלוֹ בֵּין בְּרוּךְ מְרַדְּכֵי לְאֵרוּר הֶמֶן, הִינּוּ
 שִׁיְהַפֵּךְ אֶת כָּל הַיְרִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ; אֲשֶׁרִי
 מִי שְׁזוּכָה לְקִיָּם אֶת כָּל הַמְּצוּוֹת הַנוֹרְאוֹת הַשִּׁיכוֹת לְיוֹם
 הַפוּרִים, וְהוּא שְׂמֵחַ וּמְשִׂמַּח אֶת כָּל גְּשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
 וְנִכְנָס אֶל תּוֹךְ שְׂמֵחַת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה
 יִזְכֶּה לְכָל הַתְּקוּנִים, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לוֹ עַל כָּל
 עוֹנוֹתָיו, וְיִמְשֵׁךְ עָלָיו אֹר נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, אֲשֶׁרִי לוֹ
 בְּזֶה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בְּבֹא!

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!